

144 г. от Освобождението на България от турско робство

И днес йощ Балканът, щом буря зафаща,
спомня тоз ден бурен, шуми и препраща
славата му дивна като някой ек
от урва на урва и от век на век!

**Уважаеми съграждани,
Скъпи ученици,
Дами и Господа,**

Изминаха 144 г. от онази велика година 1878-ма, в която борбата на нашите възрожденци и революционери се увенчава с лаврата на мирния Сан - Стефански договор подписан на 3 март и дал свободата на поробена България !

В историята на нашето Отечество има събития, които са в основата на националното ни самочувствие, но трети март е дата, която ярко се откроява в историческия ни летопис. Дата, която събира в едно родолюбието, възторга от дълго жадуваната свобода и преклонението пред нашите герои и освободители.

България възкръсва за нов живот след петвековно турско робство. Радостта от освобождението е голяма по българските земи, защото Сан-Стефанският мирен договор препокрива границите на етническата карта на българите, обхваща всички земи населени с българи, но за кратко. Само няколко месеца след датата на свободата, така наречените Велики сили от западна Европа помрачават радостта на народа и със срамния Берлински договор орязват границите на България и я разделят на княжество България и Източна Румелия. Нека помним и тази част от нашата история, за да знаем колко труден е пътят към свободата и колко бързо може тя да бъде пропиляна.

Но в ден като днешния повече от всякога сме горди, че сме потомци на славен и борбен народ. Длъжни сме да тачим своята история и да не забравяме дните като този, носещи дух на патриотизъм. Прекланяме се пред подвига на борците за свобода,

които с върховна саможертва, с храбър и непреклонен български дух, извоюваха СВОБОДАТА ни!

И ако трябва да прибавим още няколко думи, то несъмнено те са: „Признателност, чест и слава на загиналите за Освобождението - руски, беларуски, украински, румънски, финландски воители и български опълченци“!

Труден и героичен е пътят, който нашият народ извървява до своето Освобождение.

Пътят на свободата започва от хайдушките пътеки, минава през нелегалните революционни комитети на Левски, узрява в идеите и саможертвата на Раковски и Бенковски, изкачва стръмните сипеи на Ботевия Вола, за да стигне до днешната свещена дата.

Трети март е доказателството, че жертвите от Априлското въстание не са били напразни, че руските войски и български опълченци, загинали, сражавайки се в Руско-турската освободителна война, са дали живота си в името на нещо свято – свободата на България!

Когато историята надживее очевидците, поела по здравия мост на народната памет причината може да бъде само една - истинска народна почит към саможертвата на хилядите герои, отдали живота си за нашата българска свобода.

За съжаление, днес времето, в което живеем, ни поставя на изпитание. Отрицанието, на което сме свидетели днес, е липса на зрялост и мъдрост. Нека не забравяме кои сме и през какво са минали предците ни, за да сме днес свободни българи. Освобождението на отечеството ни е пример, без аналог в световната история. Действие, в което народът на православна Русия се вдига, за да помогне и освободи братския си православен български народ и оставя костите на хиляди свои синове по далечните бойни полета.

Нека помним и реализираме техните завети за силна и независима държава! Нека бъдем достойни граждани на свободна България, предавайки на идните поколения да пазят и обичат Родината ни!

ДЪЛБОК ПОКЛОН ПРЕД ПАМЕТТА НА ГЕРОИТЕ!

ЧЕСТИТ НАЦИОНАЛЕН ПРАЗНИК!

ДА ЖИВЕЕ БЪЛГАРИЯ!